

[Bertel Haarder.]

Man skulle tro, at denne situation førte til, at regeringen i det mindste bremsede planerne om yderligere nyanlæg på universiteterne. Men finanslovsforslaget viser kun et svagt fald i de årlige investeringer fra 467 millioner det første år stigende til 470 det næste år og derefter svagt faldende til 400 og 373 millioner de følgende år. Byggeplanerne er tydeligt nok blevet til i en periode, hvor behovet syntes umætteligt på grund af de enorme personaleforøgelse hos det offentlige (hvor tre fjerdedele af de længstuddannede traditionelt har fundet ansættelse). I kraft af trægheden og de skabte forventninger er planerne derefter blevet overført fra finanslov til finanslov, skønt der ret indlysende er større behov for investeringer i andre dele af uddannelsessektoren og i det øvrige samfund.

Denne skævhed i prioriteringen af de offentlige udgifter må rettes op gennem en nyvurdering af alle de byggeplaner, som det endnu er muligt at ændre.

Forhåbentlig kommer der meget snart en afklaring på erhvervsuddannelsernes fremtid, således at statens udgifter på næsten en halv milliard kroner til byggeri på dette område de næste fire år ligeledes kan blive underkastet en nyvurdering i lyset heraf.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Hansen) (DKP):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte *for*slag til folketingsbeslutning om *ejerlejligheder*, idet jeg i øvrigt henviser til forslaget og de ledsagende bemærkninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Karlskov Jensen) (V):

Jeg skal herved på forslagsstillerne vegne fremsætte *for*slag til *lov om ændring af lov om udlån til yngre jordbrugere*.

Der har i de senere år kunnet konstateres en betydelig træghed i generationsskiftet inden for jordbruget. På grund af inflationen har de unge haft svært ved at konkurrere om de udbudte brug.

Samfundet har imidlertid en meget stor interesse i, at generationsskiftet forløber normalt, idet alle foreliggende oplysninger peger i retning af, at produktionen navnlig i landbruget stiger kraftigt, når en yngre landbruger afløser en ældre. Ikke mindst den animalske produktion udvides meget stærkt, hvilket indebærer en

forøget beskæftigelse såvel i det enkelte landbrug som i forædlingsindustrien samtidig med, at valutaindtjeningen øges, idet enhver produktionsforøgelse automatisk medfører en næsten tilsvarende forøgelse af eksporten.

I øvrigt skal jeg tillade mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Annelise Gotfredsen) (KF):

Jeg skal herved fremsætte *for*slag til *lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed* med det formål at sikre statens mulighed for at informere borgerne om statens anliggender.

Forslagets vedtagelse vil medføre, at statslig information på linie med f. eks. undervisningsstoffet i radio og tv sker på statens ansvar og ikke på Danmarks radios.

Udsendelser i radio og tv er en vigtig del af den udvidede statslige information, der påtænkes. Det er af både forfatningsmæssige og praktiske grunde betydningsfuldt, at staten (vedkommende minister) har det fulde ansvar for denne informationsvirksomhed, og at den ikke kan censureres af Danmarks radios medarbejdere eller chefer.

I de regler, Danmarks radio har udarbejdet til orientering for udvalget om udvidet statslig information, hedder det om de påtænkte OBS-informationsudsendelser vedrørende love m. v.:

»OBS udsendes under programredaktørens ansvar, hvorfor Danmarks radio har redigerings- og placeringsretten. Dog bør om muligt det producerende organ kontaktes, inden redigering foretages.«

Disse regler giver mulighed for censur på Danmarks radio af statens informationsudsendelser. Således at placere Danmarks radio som en overordnet, bestemmende myndighed over for samfundets øverste organer er forfatningsmæssigt meget betænkeligt. Derfor fremsættes forslaget om, at statens informationsvirksomhed (ligesom f. eks. undervisningsvirksomhed) kan foregå uafhængigt af det ansvar og den bestemmelsesret, der i øvrigt gives Danmarks radios radiatoråd og embedsmænd ifølge radioloven.

Danmarks radio har ifølge oplysninger i betænkning nr. 787 vedrørende udvidet statslig informationsvirksomhed erklæret, at man ikke ønsker at afstå fra den endelige bestemmelsesret vedrørende denne information. Man henvi-